

he van Plinius oock versekert wort. Want hij seyd aldus: Alcene maect den burch weech ende verlaegt het ongewierte tot het ingewant ofte denuen.

De Ossen / Schapen / ende ander Dier / die Lee Alsen wepen / wondende sterret als / als Twostroches schijft.

Hindernisse. Nochtans seyd den selven Plinius dat dit cruydt de mage bijnade is ende schadelijk.

B I I V O E G S E L.

Zee-Alsene. Met de gedachte van dat cruydt dat ons Dodonaeus hier voor Lee-Alsen stelt: wordet een ander diergelyke cruydt van Lobel beschreven / ende genoemt Ponticum Tridentinum-Herbacium, welk in Romanien gebruikt is: van de welche de alderminst bladeren wortachtich sijn / sprekrachtich / en ammen trechende / ende bitterachtich. Het welke cruydt geen Lee-Alsene is / maar comt niet met de huchende Alsene meer overen.

Geslachten van Lee-Alsene. Clusius beschrijft twee soorten van Lee-Alsene heel verschillend van maatanderen.

1. Die reine was van Padova gehoocht / ende had de achterbladeren griffachtich / heide / met dij vlier oft byf ten hoornen kerken gesneeden ende geslooten: somtouwen was het noch sonder enige kerwing / soo darter de Bijvoet met bladeren dat Lavendel een gelijk is / nochtans verschepē dat van engelarene genoemd van reuke / maeer bitter van smaek. 2. Die anderre / uit Apennina lande gesondert / heeft seer Bladets / dol saps / och grau als het doornormale gelachte seer na comende bij de Lee-Alsen die aan de see caud van Nederlande ende Engeland was / nochtans wat sterker oft swaerder dan reuke / met den welcken het selve de Lee-Alsene van Sparganium ende Narbonen by me gelijk / waer mede sy oock van smaek seer over een comt: des soortie en is nochtans van hem nergens dan in Italië en in Spanje Lee gebonden.

3. Zee-Alsene van Diocondis met gedachte van gemeyn Cyprus-cruydt Lobel beschrijft dat cruydt en noemt dat in Latijn Scrophilium Diocondis Abrotomina feminæ facie: Het welke genoemt dat het van gedante het Cyprus-cruydt heel gelijk is / van ons vleeder beschreven / sal worden als dat van Cyprus cruydt sullen handen. Doorts het comt met Alcene over een / soo veel als den reuck ende den smaek aengar.

4. Oostenrijcke Cleyne Alsen. Op de heubellens van Oostenrijcke ontrent Alsenen / waer een soortie da Allen die geneeglyk enen Steel doortrekking reuen voet hooge / somwijle oock een ell lange stercv / grise. En heeft bladeren die de Nederlandsche Lee-Alsen niet ongelijk en sijn naer reuer / heel grissig / comt om die Steel waarden: Den welcke Steel om sijn hooge ste in vele tachshens (die ruschen de cleyne bladerken watspunt) herdenkt woerde / die welcke tachshens heel dol afhangende knoppekens met 25oemkens sijn. De wortel is heel grissig: ende bringe alle taer nieue menighedige Steelkens waer / ende niet zeer gemeyn.

Wandische Alsen, van Egypten genoemt Lobel schijft dat de Alsen van Egypten / de gedante van Polonica hebbende / over weder sijden by oorden / reuen blinger hooge / dooyt staenk oft dornt waer geen artsel. En in van Egypten ghevraemt wortel ende van enich Herbar. Sonder is gewest / die welcke segge wilde dat Leeverfacl. Dat die cruydt dooits gehoecht werden.

Namen. Alcene wordt oock int hoochduytse Elz genoemd. Abiitium Scrophilum wordt genoemt van een clypn. Etymologisch het welke heel dor / drooch ende stearnachtich sijnde / van de groote menicheit dan dat cruydt en den Zeeant bijnae grise ende witt is. Dat Alcene Ponticum genoemt waer / dat en comt gheens van den smaek dat si heeft: diemen Pontus heet / maeer comt dat hier het lant Pontus / dat genoemt dat an de Zee oft Pontus Euxinus, gelegen is. Ende dooren dien wortel is alsoo wel te gelooven dat dien rauwtuin bitteren smaek diemen in de Alsen piocht / van Absinthium Ponticum sijnen naem heeft: als dat de Alsen nae dien smaek genoemt soude wesen: het welke dan alle de naebolgers da de Arabische Alsenen gehooft woerde.

Aert. De Lee-Alsene is een weynig onrechterig int subtil / oft dun malten / berckarren ende diaogen: maer sy en is niet soe heet als die Hercole nochtans heter dan de gemeyne Alsen / son Lobel betuigt.

Hindernisse. De Lee-Alsene is de mage seer hinderlyc / mits datte niet de bitterheit etenig sautieheit heeft: oock tenighe esamentrechting / al is die seer cleyn.

H E T V . C A P I T T E L.

Van de Vreemde ende Bastarta-
Alsenen.

Geslachten.

Dier zon nocht sommighe bastarta oft onrechte soorten van Alsen die niet sonder reden Vreemde Alsenen genoemt mogen worden.

1. Het eerste onder dese geslachten is dat cruydt dat van de Switserse Weiß Kraut genoemt wordt: Dit is heel sacht int aeratafen / ende bynae wolsachlich / mittarachlich / ende de Lee-Alsen heel gelijk / maeer nochtans witter: van reuke en smaek is het de Lee-Alsene oock genoegsaam gelijk: dan het is wat lieffelijcker / ende comt seer naer by den reuke van Camfer.

2. Het ander geslacht van vreemde Alsenen / is van Bladeren / Steelen ende Bloemen die gemeyne Breebla-
dige Alsenen heel gelijk / dan het en heeft gheen reuck noch smaek: waer van het sijnen naem / oock houdt.

Alsene sonder reuck ey smaecke.

アサギリヤ

Alsene met smalle bladeren.

Zey taceken hay Alsene met smalle
bladeren.

dus Gesnerus Scrophilum feminæ genoemt / dat is Lee-Alsene wijsken: die oock schijft dat het in Switzerland gemeynen Weiß Kraut genoemt wordt. Daer is eenen anderen die het Santonicum lieber heeft te noemen: om dat het cruydt Santonicum in Brancierijc over de Alpes gebonden wordt / ende van het land daer het in pleigt te wafern / sijnen name heeft: en dat landschap van de Switserse is / van Sionnen of beginnende te reueken / over de bergen Alpes / ende in Oude Brancierijc gelegen: Maer het landschap van Santognen / daer het cruydt Santonicum sijnen toe naem ass heeft / is seer verre van Switzerland / selfs is een del van Aquitanie oock Guenne / gelegen an de Grote Zee oft Oceanus / leeger dan de riviere Garonne / ontrent den Poerzen. Sult dat hier tot daerlyc genoegh blijct / dat die Alsenen die den toernaem Santonicum heeft / in dien sijnae het landschap Santognen oft Santoguen geheeten wordt / seer verre van de bergen Alpes geheeten / groepet: Maer waer sy ontront de Alpes / soe en marinem geesten seghgen dat sy heiten toernaem van het landschap Santognen verregen heeft.

B I I V O E G S E L.

Namen van de vreemde Alsenen. Gelijck Weyskraut in Switzerland genot wordt die wolsachliche Alsen die van Dodonaeus die de eerste van de vreemde Alsenen gerekent is / soo wordt die Alsen in mest alle die placent van Italien Herba blanca / dat is Witkraut, geheeten.

Maer die figure van die Alsen die welcke hier Alsenen sonder reuck smaek genoemt wordt / in Latin Absinthium inodorum & insipidum / hor wel sy dat noomende cruydt gelijk is / nochtans soo wordt sy van Clusius in het 3 boek van sijne Beschryvinge der vreemde gewassen in het 19 capitell / gesetzet voor de gelijckenisse van Bijoort met smalle bladeren: en dat alleen ont de groote gemeynstap van gedante die ruschen dat cruydt en onse noemende Alsen is. Om die selve oorsake / dient die selve figure ooc om Lobels Verroot sonder reuck te beschryben. Maer het recht beschift can men wi de beschrijvinge bittere hemercken: Ende boven dien son comen en moet den vreemden vercken herken den border onderschilt geven: Yet welcke met eenne herke inde priete niet wel geschieden car.

Het cruydt dat van Dodonaeus Absinthium angustifolium genoemt is / oft Laudel met bloemen van Alsen / dat wort van Joachimus Camerarius Absinthium Lanfolium marinum aromatico olore genoemt: die wort seer bewondert is / waerom Dodonaeus dat selve cruydt dien naem geven heeft.